

Mariae Virginis Sacratiss. Miraculorum Libri Tres

Vismara, Ercole

Mediolani, 1579

Mirac. Virg. XVI. Nobis apprimè utile, dum in extremis laboramus, Salve
regina recitare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64305](#)

Nobis apprimè utile, dum in extremis laboramus, SALVE REGINA recitare.

GRauissimo morbo laborabat sacerdos, qui mortem exspectans, Ecclesiastici sapienter illud dictum in animo ualuebat: NESCIT homo utrum amore, an odio dignus sit. Miser. n. quid sibi euenturum esset, ualde dubitabat. Verum, dum penitus spem non abijceret, illum adiit Virgo, quae clara luce se illi uidendam ante oculos aperte proposit. Demum cum ipso leniter locuta est. Ad languentis sacerdotis aureis ubi dulcia illa uerba accesserunt; repente omnem metum sibi abstersum sensit. Eadem praeterea sancte pollicita est, futurum, ut secum in coelesti regno uitiae immortalitate perfueretur. Id eam ob rem se studiosè curare, & operam dare, fassa est; quod ille SALVE REGINA, precatione, saepe maximum honorem sibi praestitisset. Nullam igitur ei clementissima moram obiecit, & ad rem ipsam statim, quae promiserat, collata sunt. dum n. sacerdos rem ordine, uti acciderat, amicis narraret, non sine solido gaudio corporis uinculis solutus est; animaque ad coelum euolauit. Huiusmodi praemij partem feret, quicunq. ipsam reginam hac sanctissima obsecracione saepe, & castè pio cultu prosequetur.

MIRAC. VIRG. XVII.

*Cur preatio SALVE sancta parens, post diurnas preces
sit instituta.*

Cartusiensis ordinis monaci uniuersi ita olim libidine accensi pertenabantur; eorumq. animi huc illuc diuersè trahebantur; ut nemo amplius sub illa religione militare statueret; nec quis quam eius iugum posset perpeti. Ieiunio priùs instituto Deum ardentissimis precib. obtestati sunt; ut ali quod remedium afferret, quo se miseri illis aerumnis expedirent. Non irritae fuerunt eorum preces; neq. falsa spe producti sunt. Nam cuidam è monacis, qui sanctitate excellebat, diuina uoce responsum est; ut post diurnas obsecrations, etiam quotidie dicere SALVE sancta parens, assuescerent. Quod ubi sedulò fieri coeptum est, statim illa molestia, qua tantopere premebantur, se planè liberatos uident. Imò eius ordinis firmiora fundamenta iacta sunt.

MIRAC. VIRG. XVIII.

Sacerdoti, quem à sacris agendis ob imperitiam Episcopus abstinere iusserat, ad Virginis nutum, eorum administratio permittitur.

Imperitus sacerdos non aliter Deo rem diuinam facere didicerat, quam in Virginis laudem. Itaq. quolibet festo die, et si aliorum coelestium memo

CC 2 ria